

ցուցնէին կամ կը թարգմանէին զայն: Ասոր պատու էն՝ գանոյր - տախտ (աստ, 54), կասկարայր - հրաւանդ (36), սանդ - անկան (42), մախտդ - պարկ (44), բոբր - պայռուակ (անդ), մադ - երոյր - խախտ (45), բաժակ - սկիհ (73-5), սկաւառակ - ախտ (62-4), սկոտդ - մադգմա (64-7) հոմանիշ զոյգերը, եւ ուրիշ շատեր՝ որոնք զգալի են մանաւանդ Մնացորդաց երկու թարգմանութեանց մէջ: Դարերու յաջորդութիւնն յետոյ դիւրաւ պիտի բազմապատկէր զանոնք, զոր օրինակ՝ կրակաբանին հոմանիշ տալով ակոբրը կամ բուսին (33-4), կարասին՝ գոբը (24). բակոյկին՝ բոբը (80) եւ այլն:

Հոմանշութեան ուրիշ պարագայ մ'ալ կայ թարգմանութեանց մէջ, ուր յունարէն մի եւ նոյն բառը երկու հայ բառով կը թարգմանուի. զոր օրինակ՝ ὑδρία սափոր եւ բակոյկ (աստ, 26, 79). κρατήρ սկահ եւ բակոյկ (աստ, 71, 79). χαλκείον կամ λέβης կարսայ եւ սան (Ա. թագ. Բ, 13. Ա. Եզր, Ա, 12. Ա. թագ. Բ, 15. Ժող. Է, 7). χύτρα պոյակ եւ կարսայ (աստ, 38. Բ Մնց. Գ, 11). λεκάνη դաշտոնքակ եւ կոնք (աստ, 72). φάλη տաշտ եւ ախտ (աստ, 70, 64). πίναξ պակ եւ սկոտդ (աստ, 62, 64): Ինչպէս մեկնել այս պարագայն: